

Sygn. akt III RC 50/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Beata Mierzejewska-Piekarska
Protokolant:	sekretarz sądowy Anna Żak

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2017 w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa M. C. (1)

przeciwko A. C.

o obniżenie alimentów

I. obniża alimenty zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 19 września 2012 roku, sygn. akt I C 1370/12 od M. C. (1) (PESEL: (...)) na rzecz A. C. do kwoty po 700 (siedemset) złotych miesięcznie płatnych do dnia dziesiątego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat poczynając od 24 stycznia 2017 roku do rąk matki M. C. (2),

II. oddala powództwo w pozostałej części,

III. odstępuje od obciążania pozwanej kosztami procesu,

IV. wyrokowi w punkcie I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Beata Mierzejewska-Piekarska

Sygn. akt III RC 50/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 stycznia 2017r. M. C. (1) wniósł o obniżenie alimentów zasadzonych na rzecz pozwanej A. C. wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 19 września 2012r. w sprawie IC 1370/12 z kwoty 800 zł miesięcznie, do kwoty pod 400 zł miesięcznie płatnych do dnia ostatniego miesiąca z odsetkami w razie niedotrzymania terminu. Ponadto wniósł o zwolnienie go od opłaty sądowej oraz zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, że wyrokiem Sadu Okręgowego w Kielcach z dnia 19 września 2012r. w sprawie IC 1370/12 zasądzone od niego na rzecz A. C. kwotę po 800 zł miesięcznie tytułem alimentów. W chwili orzekania prowadził działalność gospodarczą w postaci zakładu kamieniarskiego. Podał, że w 2014r. nastąpiło radykalne pogorszenie jego stanu zdrowia Orzeczeniem z dnia 10 czerwca 2015r. został zliczony do osób niepełnosprawnych stopnia umiarkowanego co spowodowało trwałą utratę możliwości zarobkowych, Podał, że aktualnie jest zatrudniony na

warunkach przewidzianych dla osób niepełnosprawnych a jego możliwości zarobkowo są zdecydowanie ograniczone. Podał, że mieszka obecnie z nową rodziną, ponadto matka pozwanej również pozostaje w nowym związku.

Na rozprawie w dniu 28 marca 2017r. powód popierał powództwo, zaś pozwana domagała się jego oddalenia. Postanowieniem Sądu z dnia 28 marca 2017r. sprawa została skierowana do mediacji, jednakże strony nie osiągnęły porozumienia. (k.18-19).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Małoletnia A. C. pochodzi z małżeństwa M. C. (2) i M. C. (1), które wyrokiem Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 19 września 2012r. w sprawie IC 1370/12 zostało rozwiązane przez rozwód. Wówczas wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią córką stron A. C. powierzono matce, władzę rodzicielską ojca ograniczono do prawa współdecydowania o sposobie leczenia, wyborze szkoły, zawodu, wyjazdach dziecka poza granice kraju dłuższych niż trzy tygodnie, ponadto brania udziału w życiu szkolnym dziecka; Natomiast kosztami utrzymania córki stron A. C. obciążył obydwój rodziców i zasądził alimenty od M. C. (1) na rzecz jego córki A. C. w wysokości po 800 (osiemset) zł miesięcznie, płatne do dnia 10-go każdego miesiąca do rąk M. C. (2) z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki.

Dowód : akta Sądu Okręgowego w Kielcach w sprawie IC 1370/12

Wówczas A. C. miała 7 lat i Sąd Okręgowy uznał, że koszt jej utrzymania wynosi około 1.400 zł miesięcznie.

Natomiast M. C. (2) podjęła wtedy pracę i otrzymywała minimalną płacę miesięczną brutto 1.500 zł, netto 1.100 zł.

Z kolei M. C. (1) miał wtedy 36 lat, prowadził własną działalność gospodarczą w postaci produkcji nagrobków granitowych.

Dowód : akta Sądu Okręgowego w Kielcach w sprawie IC 1370/12

Obecnie M. C. (1) ma 41 lat, nie wywiązuje się z nałożonego na niego obowiązku alimentacyjnego na skutek czego prowadzone jest przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne. Stan zadłużenia na marzec 2017r. wynosił ponad 22.000 zł

Na mocy orzeczenia z dnia 10 czerwca 2015r. został zliczony do osób niepełnosprawnych stopnia umiarkowanego ze wskazaniami dotyczącymi zatrudnienia w warunkach pracy chronionej. Pracuje w (...) jako doradca klienta i zarabia 2000 zł brutto. Działalność ta prowadzona jest przez jego konkubinę, z którą jak zeznał na ostatniej rozprawie już nie mieszka. Obecnie nie posiada majątku. Swoje mieszkanie darował matce. Obecnie mieszka sam. W ostatnim czasie zakupił samochód marki C.. Z małoletnią A. C. nie utrzymuje kontaktów od 5 lat z uwagi na konflikt z matką dziecka.

Dowody : zeznania M. C. (1) (k. 29-31) orzeczenie o stopniu niepełnosprawności (k. 4), zaświadczenie o bezskuteczności egzekucji świadczeń alimentacyjnych (k. 13), kopia aktu notarialnego (k. 27-28), zaświadczenie o zatrudnieniu (k. 26)

M. C. (2) ma 39 lat, od lutego 2017r. jest zatrudniona w Krajowej (...) D. Telekomunikacyjnych na podstawie umowy na czas określony na 3/4 etatu i uzyskuje wynagrodzenie w kwocie 2800 zł brutto. Korzysta ze świadczenia 500+.

Dowody : zeznania M. C. (2) (k. 29-31) umowa o pracę (k. 14)

Małoletnia A. C. ma obecnie 12 lat, pobiera lekcje angielskiego co stanowi wydatek w kwocie 240 zł, obecnie nie trenuje siatkówki z uwagi na kontuzję.

Sąd zważył co następuje:

Po wnikliwej analizie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego

w niniejszym postępowaniu i po dokonaniu jego oceny w granicach przewidzianych w art. 233 § 1 k.p.c., Sąd doszedł do przekonania, że powództwo wniesione przez M. C. (1) wobec A. C. zasługuje na uwzględnienie jedynie w nieznaczej części.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Zgodnie z art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Stosownie do art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Dla stwierdzenia czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o., należy brać pod uwagę czy istniejące okoliczności – na tle sytuacji ogólnej – mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków po jego wydaniu (uchwała pełnego składu Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987 r., M.P. z 1988 Nr 6, poz. 60 pkt VII).

Przenosząc powyższe rozważania na kanwę niniejszej sprawy w pierwszej kolejności należy zauważyć, że punktem wyjścia do ustalenia, czy w sprawie rzeczywiście doszło do zmiany stosunków w rozumieniu powołanego wyżej przepisu jest ustalenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego oraz usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych istniejących na dzień zamknięcia rozprawy w sprawie Sądu Okręgowego w K. o sygn. IC 1370/12. Ustalenia w tym zakresie Sąd poczynił na podstawie dowodów z dokumentów w postaci wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 19 września 2012r. o sygn. IC 1370/12. Należy przy tym podkreślić, że z uwagi na treść art. 365 § 1 k.p.c., Sąd był związany w tej kwestii treścią ustaleń faktycznych poczynionych w powyższych sprawach.

W niniejszej sprawie poza wszelkim sporem pozostaje to, że małoletnia A. C. nadal nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, nie posiada majątku i dochodów z tego tytułu. A zatem nadal przysługuje jej pełne prawo do alimentacji ze strony rodziców. Matka pozwanej obciążający ją obowiązek alimentacyjny realizuje głównie poprzez osobiste starania o dziecko, opiekę nad nim i wychowanie. Ponadto pracuje aby zapewnić sobie i córce byt. Nie ulega przy tym wątpliwości, że obowiązek alimentacyjny powoda nadal powinien być realizowany w formie wsparcia finansowego.

Powód domagając się obniżenia alimentów zasądzonych na rzecz córki w zasadzie powoływał się na jedną okoliczność w postaci zmniejszenia jego możliwości zarobkowych. Sąd ustalił, że możliwości finansowe M. C. (1) stosunku do tych istniejących

w dacie orzekania w sprawie IC 1370/12 uległy obniżeniu, jednakże nie tak znacznemu jak wskazywał powód. Prawdą jest, że M. C. (1) na mocy orzeczenia z dnia 10 czerwca 2015r. został zliczony do osób niepełnosprawnych stopnia umiarkowanego ze wskazaniem dotyczącym zatrudnienia w warunkach pracy chronionej. Okoliczność ta w ocenie Sądu w zestawieniu z zeznaniami powoda wprost przesądza o obniżeniu zdolności zarobkowych. Nie bez znaczenia jest również to, że powód w dacie wyrokowania prowadził własną działalność gospodarczą, natomiast obecnie z tytułu zatrudniania uzyskuje wynagrodzenie w kwocie 2000 zł brutto.

Z drugiej jednak strony Sąd wziął pod uwagę to, że pozwany nie utrzymuje kontaktów z córką oraz nie realizuje dobrowolnie obciążającego go obowiązku alimentacyjnego, przy czym poza małoletnią nie posiada nikogo na utrzymaniu. Taka postawa musi spotkać się z jednoznacznie negatywną oceną. Nie bez znaczenia jest również fakt, że obecnie w porównaniu do stanu istniejącego w dacie orzekania przez Sąd Okręgowy w Kielcach w sprawie IC 1370/12 potrzeby pozwanej uległy zwiększeniu bowiem korzysta z korepetycji z języka angielskiego, co generuje dodatkowe koszty w wysokości 240 zł miesięcznie.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę, Sąd uznał, że jest w pełni uzasadnione, aby powód partycypował w kosztach utrzymania małoletniej córki A. C. kwotą po 700 zł miesięcznie płatnych do rąk matki M. C. (2), do dnia 10 –go każdego miesiąca,

z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat poczynając od dnia 24 stycznia 2017r. i do takiej też kwoty obniżono alimenty na rzecz małoletniej. W ocenie Sądu kwota ta odpowiada

usprawiedliwionym potrzebom małoletniej oraz możliwościom zarobkowym powoda. W ocenie Sądu pozostałą natomiast kwotę potrzebną do utrzymania pozwanej powinna pokrywać matka, jako, że ona również posiada możliwości zarobkowe gdyż posiada stały dochód a ponadto uzyskuje świadczenie 500+ które winna przeznaczyć na ich nadzwyczajne wydatki, których Sąd nie uwzględnił ustalając stałe koszty utrzymania powódki.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. który stanowi, że w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione. Natomiast biorąc pod uwagę, że żadna ze stron sprawy nie wygrała w całości powyższe rozstrzygnięcie jest w pełni zasadne.

SSR Beata Mierzejewska – Piekarska